

מצוה לפרסם

פרשת זכור תצוה תש"פ

מכון שאל בני

shealbeni@gmail.com

בגמרא מגילה י': מובא מאמר מופלא, אפשר לומר ממש פלאי, ויהי בימי אחשורוש. אמר רבי לוי ואיתימא רבי יונתן: דבר זה מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה: כל מקום שנאמר "ויהי בימי" אינו אלא לשון צער. ומבאר הגמרא שמצאנו חמשה פעמים שכתוב ויהי בימי: ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפט השפטים, ויהי בימי אמרפל, ויהי בימי אחז, ויהי בימי יהויקים. והשאלה שנשאלת א. מה חידש ר' לוי, כל אחד שפותח את המגילה רואה שכתוב, ויהי בימי והי' שם סיפור של צער? ב. מהו מסורת מאבותינו, מסורת משמע שיש כאן יסוד עצום שכל הכח של עם ישראל מונח וטמון בו, מהו מסורת? שמעתי תירוץ מדהים מדהים: עם ישראל למוד סבל וצרות, אך בסוף כל תקופה קשה שעברה היו ישועות היו הצלחות, כמו בימי שפוט השופטים הי' רעב, אך בסוף נולד דוד המלך, כאן במגילת אסתר, הי' תקופה קשה ובסוף זכינו לחג הפורים. זו כוונתו של ר' לוי המסורת שלנו הוא שנדע ברור שכל הצרות הם אך ורק לשון צער, דיבור של צער אין כאן שום בעי' אמיתית, רק לשון של צער דיבורי סרק הכל טוב, והכל יהי' טוב. יש כאן גם לימוד עצום, לכל אדם בעולם הפרטי שלו, יש תקופות קשות, אדם מסתובב מבולבל, אם קשיים בפרנסה ילדים זיווגים, לא יודע מאין יבוא עזרו, יש לנו מסורת דע שהכל לשון צער, דמיון של צער, אין בו ממש הכל יהי' טוב.

אמר הפני מנחם זצ"ל שיום פטירתו בטז' אדר שבמילה מגילה יש רמז לכל מצוות היום.

מגילה: מצוות קריאת המגילה.

לגימה: מצוות שתיית היין.

מילגה: מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים, לתת מילגה לאחר.

גלימה: המנהג להתחפש, ולהחליף גלימה בפורים